

Domschitz József 1950-ben Magyaróváron született. Középiskolai tanulmányait a győri Rejtő Sándor Textilipari Technikumban a szövő szakon végezte, majd a budapesti Könnyűipari Műszaki Főiskola textiltechnológiai karán, kötő szakon szerzett üzemmérnöki diplomát.

A Mosonmagyaróvári Kötöttárugyár körkötő üzemében kezdett dolgozni, mint segédmester, majd mester, művezető, később üzemvezető helyettesi munkakörben. Az itt folytatott szakmai munkája szorosan kapcsolódott a textilipari rekonstrukció keretében az 1970-es években lezajlott modernizációhoz. Új, testátmérőjű, valamint műbőr hordozó kelmét gyártó nagy átmérőjű körkötőgépek, továbbá mechanikus jacquard-berendezéssel felszerelt körkötőgépek beüzemelésében és rendszerbe állításában vett részt. A rekonstrukció később érintette a kikészítő üzemet is, ahol az üzembe helyezett folyamatos fehérítő-, szárító- és adjusztálógépek diktálta műszaki követelményeknek a kelmegyártás feltételeivel való összehangolása volt a feladata. E témában szerzett tapasztalatairól a fiatal szakemberek fórumán előadást is tartott.

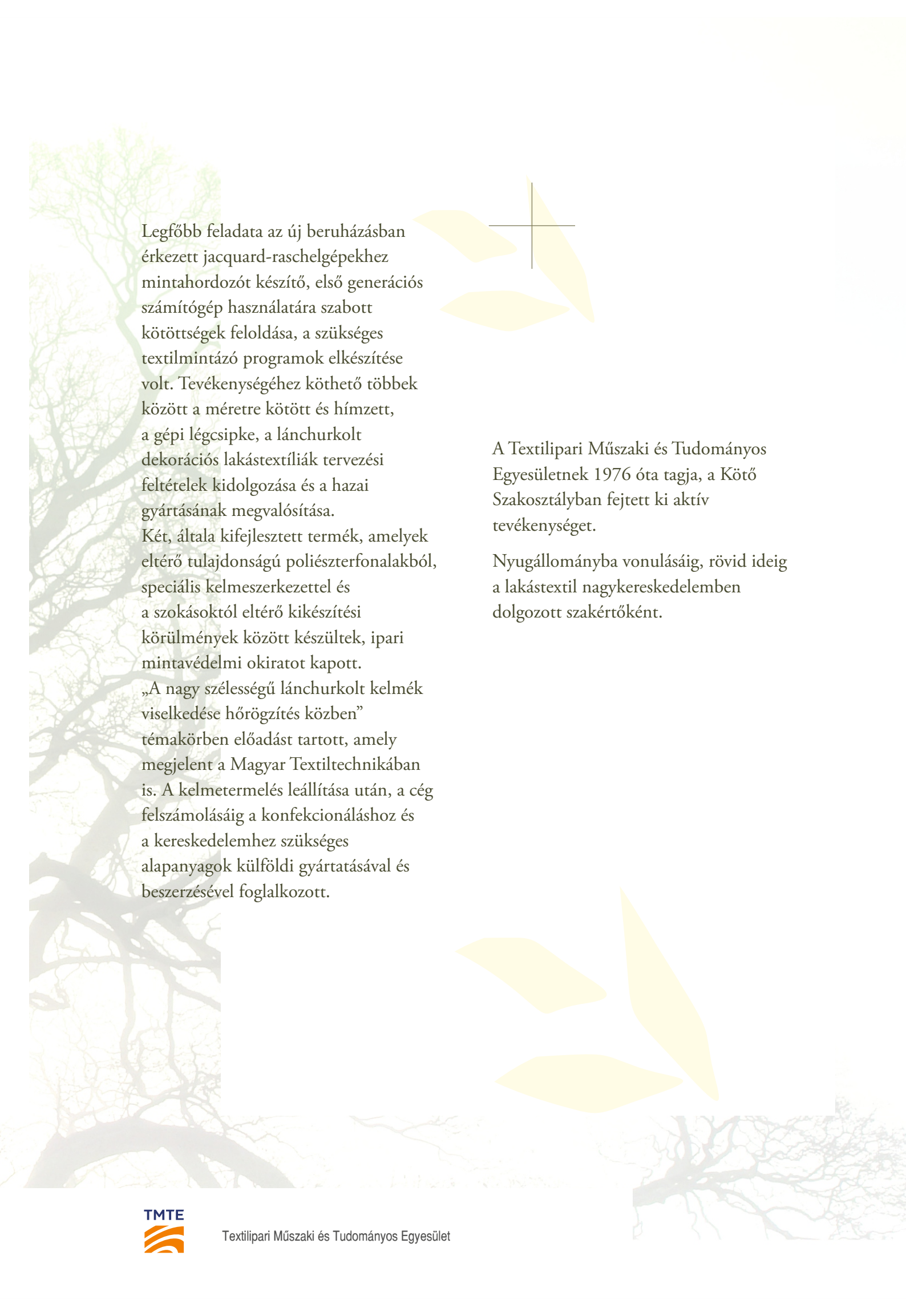

DOMSCHITZ JÓZSEF

Rövid ideig a Graboplast Fejlesztési Igazgatóságának kutatási osztályán dolgozott, ahol textil műbőrhordozók fejlesztése volt a feladata. A PTP típusú szövött hordozók, nyüstös mintázatú változatának kidolgozásában kezdeményező szerepet vállalt.

Szakmai tevékenységének legfontosabb állomása a Gardénia Csipkefüggönygyár gyártmányfejlesztési és technológiai osztályán eltöltött időszak volt. Először a terület helyettes vezetője, majd vezetője lett. Munkája a hurkolt és hímzett lakástextíliák gyártásához szükséges alapanyagok kiválasztásától, a gyártás összes fázisán át, egészen a kész termék becsomagolásáig terjedt.

DOMSCHITZ JÓZSEF

Legfőbb feladata az új beruházásban érkezett jacquard-raschelgépekhez mintahordozót készítő, első generációs számítógép használatára szabott kötöttségek feloldása, a szükséges textilmintázó programok elkészítése volt. Tevékenységéhez köthető többek között a méretre kötött és hímzett, a gépi légcsipke, a lánchurkolt dekorációs lakástextíliák tervezési feltételek kidolgozása és a hazai gyártásának megvalósítása. Két, általa kifejlesztett termék, amelyek eltérő tulajdonságú poliészterfonalakból, speciális kelmeszerkezettel és a szokásoktól eltérő kikészítési körülmények között készültek, ipari mintavédelmi okiratot kapott. „A nagy szélességű lánchurkolt kelmék viselkedése hőrögzítés közben” témakörben előadást tartott, amely megjelent a Magyar Textiltechnikában is. A kelmetermelés leállítása után, a cég felszámolásáig a konfekcionáláshoz és a kereskedelemhez szükséges alapanyagok külföldi gyártásával és beszerzésével foglalkozott.

A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek 1976 óta tagja, a Kötő Szakosztályban fejtett ki aktív tevékenységet.

Nyugállományba vonulásáig, rövid ideig a lakástextil nagykereskedelemben dolgozott szakértőként.